

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štepánika v trestnej veci vyžiadanej osoby **E. C. A.** pre trestný čin lúpeže podľa § 211 Trestného zákona Rumunska na neverejnom zasadnutí 20. augusta 2013 v Bratislave o sťažnosti vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 2. augusta 2013, sp. zn. 2 Ntc 7/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **E. C. A.** **sa zamietá.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením sudca Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len krajský súd) podľa § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o EZR) vzal dotknutú vyžiadajú osobu do predbežnej väzby a určil začiatok jej plynutia na 30. júl 2013 a miesto výkonu väzby.

O väzbe bolo rozhodnuté v konaní o výkone Európskeho zatýkacieho rozkazu Okresného súdu v Petrosani v Rumunsku, vydaného pre účel výkonu trestu odňatia slobody v trvaní štyroch rokov.

Proti uzneseniu podala sťažnosť vyžiadaná osoba ústne do zápisnice po jeho vyhlásení. Sťažnosť bola odôvodnená písomným podaním obhajcu.

Sťažovateľ argumentuje, že trestnej činnosti sa nedopustil a vedomosť o odsúdení v Rumunsku pre trestný čin lúpeže nemal.

Aj keď nie je na území Slovenskej republiky pobytovo zaevidovaný, býva už jeden rok u otca v prenajatom byte v Prievidzi, neživí sa nelegálne a nepácha trestnú činnosť. Je ochotný vycestovať do Rumunska a predmetnú záležitosť „vysvetliť a doriešiť“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) vec preskúmal v rozsahu podľa § 192 ods. 1 Tr. por. a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd rozhodol vecne správne, v súlade so zákonom a svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil, bez potreby duplicitnej argumentácie sťažnostného súdu.

Ku sťažnostným námietkam:

Už krajský súd uviedol, že dôvodnosť podozrenia zo spáchania trestného činu sa v rámci konania o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu neskúma. Napriek tomu sa žiada podotknúť, že údaj v písomnej sťažnosti o nespáchaní činu odporuje výpovedi vyžadanej osoby z 31. júla 2013, kde spáchanie činu priznal, s modifikáciou rozsahu odcudzených vecí.

Okolnosť pobytu u otca bez prihlásenia na potrebu zabezpečenia prítomnosti vyžadanej osoby do doručenia originálu európskeho zatýkacieho rozkazu nič nemení, čo je komentované už v odôvodnení krajského súdu, rovnako ako okolnosť, že pri rozhodovaní o predbežnej väzbe nie je súd viazaný dôvodmi väzby uvedenými v Trestnom poriadku.

Údaj o ochote vycestovať do Rumunska nie je v nastalej situácii ani dôveryhodný, ani relevantný, keďže extradičné konanie sa začalo a o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu je nevyhnutné (pozitívne alebo negatívne) rozhodnúť.

Navyše, celú záležitosť nemožno vyriešiť vysvetlením, keďže sa koná o vydaní na výkon právoplatne uloženého trestu odňatia slobody.

Na základe uvedeného najvyšší súd sťažnosť vyžiadanej osoby zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. augusta 2013

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková